

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

Č. j.: VS-50187-3/ČJ-2021-800040-INFZ

V Praze dne 7. dubna 2021

Pan
Mgr. et Mgr. Jakub Michálek
předseda poslaneckého klubu Pirátů
Česká pirátská strana - Poslanecký klub Pirátů
Sněmovní 176/4
118 26 PRAHA 1

Počet výtisků: 1
Výtisk č.: 1
Počet listů: 5 (oboustranně)

Datovou zprávu

ROZHODNUTÍ
o částečném odmítnutí žádosti o informace

Dne 12. března 2021 bylo Vězeňské službě České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, jakožto povinnému subjektu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („povinný subjekt“), doručeno datovou zprávou podání výslovně označené „Žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím“. Žádost byla zaevidována pod čj. VS-50187-1/ČJ-2021-800040-INFZ.

Požadavky na poskytnutí (zpřístupnění) informací k povinnému subjektu podal pan Mgr. et Mgr. Jakub Michálek, předseda Poslaneckého klubu Pirátů, Česká pirátská strana - Poslanecký klub Pirátů, se sídlem Sněmovní 176/4, 118 26 Praha 1 - Malá Strana, ID datové schránky: 4memzkm („žadatel“). Žádost je obsahem orientována na institut opuštění věznice v souvislosti s návštěvou nebo programem zacházení v roce 2015, potažmo, „žádost se vztahuje k vydávání propustek v roce 2015 pro vězně v režimu s dozorem ve Vazební věznici v Brně-Bohunicích“.

Pro přesnost a úplnost, žádost o poskytnutí informace byla žadatelem předložena ve znění:

1. *Uveďte celkový počet vězňů v režimu „s dozorem“ v roce 2015 ve Vazební věznici v Brně - Bohunicích. Kolik z těchto vězňů v roce 2015 minimálně jednou požádalo o propustku?*
2. *Uveďte celkový počet žádostí o propustku, které vězni v režimu „s dozorem“ podali v roce 2015 ve Vazební věznici v Brně-Bohunicích. Jaká část z těchto žádostí byla kladně vyřízena (tedy bylo vyhověno žádosti)?*
3. *Uveďte celkový počet hodin, které v rámci propustek žádali celkově vězni v režimu „s dozorem“ v roce 2015. Jaká část z těchto hodin byla kladně vyřízena?*
4. *Uveďte prosím podrobné statistiky u 3 „nejvíce úspěšných“ vězňů - tedy u vězňů (v režimu „s dozorem“), kteří získali největší počet hodin v rámci propustky. Uveďte prosím přehledně dle jednotlivých vězňů:*
  - a) *Jaký byl celkový počet žádostí o propustku těchto vězňů a jaká část z nich byla kladně vyřízena?*

- b) *Kolik hodin v rámci propustky tyto vězni žádali a jaká část z těchto žádaných hodin byla kladně vyřízena?*
5. *Uvedte prosím podrobné statistiky u tří „nejméně úspěšných“ vězňů - tedy u vězňů (v režimu „s dozorem“), kteří získali nejmenší počet hodin v rámci propustky. Uvedte prosím přehledně dle jednotlivých vězňů:*
- a) *Jaký byl celkový počet žádostí o propustku těchto vězňů a jaká část z nich byla kladně vyřízena?*
- b) *Kolik hodin v rámci propustky tyto vězni žádali a jaká část z těchto žádaných hodin byla kladně vyřízena?*

Povinný subjekt žádost posoudil z hlediska skutkového a právního stavu, z hlediska ústavního práva na svobodný přístup k informacím dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod („Listina“), ve smyslu právní úpravy v zákoně č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („zákon o svobodném přístupu k informacím“), podle ustanovení § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů („správní řád“). Provedl správní uvážení a přivolil též k závěrům respektované judikatury správních soudů a Ústavního soudu, načež o meritě žádosti stran dotazů týkajících se propustek („opuštěáků“), vydávaných na podkladě vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Žádost o poskytnutí informace (bod 4., bod 5.) se odmítá

podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, za užití ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 61/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění zákona č. 81/2005 Sb., zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů; ustanovení § 2 odst. 4 provádí výlukou z informační povinnosti povinných subjektů.

Odůvodnění

Povinný subjekt žádost čj. VS-50187-1/ČJ-2021-800040-INFZ se jmenovanými požadavky na informace nejprve vyhodnotil tím způsobem, že je nezbytné lhůtu k vyřízení žádosti prodloužit, jelikož je založena reálná potřeba konzultace se specializovanými útvary, v jejichž působnosti je vedení evidence vězněných osob, potažmo vedení Vězeňského informačního systému, anebo osobních spisů vězněných osob. Krom toho problematiku je nezbytné posoudit též v součinnosti s dotčenou organizační jednotkou, již je Vazební věznice a ústav pro výkon zabezpečovací detence Brno. Všichni uvedení mají vážný zájem na předmětu žádosti. Lhůta k vyřízení žádosti tím, ve smyslu ustanovení § 14 odst. 7 zákona o svobodném přístupu k informacím, byla prodloužena o 10 kalendářních dnů. Tato skutečnost byla žadateli pod čj. VS-50187-2/ČJ-2021-800040-INFZ sdělením ze dne 26. března 2021 oznámena; žadatel sdělení obdržel 29. března 2021. Souběžně se zákonnými důvody podle ustanovení § 14 odst. 7 zákona o svobodném přístupu k informacím měl povinný subjekt za žádoucí zdůraznit, že fakticky existují také věcné důvody pro prodloužení lhůty k vyřízení žádosti, co zákonodárce nikterak předvídat nemohl. Rozumí se tím skutečnost, že vyřizování žádosti bude realizováno za výjimečně složité situace, kdy od 27. února 2021 platí na území České republiky opakovaně nouzový stav. V podmínkách Vězeňské služby České republiky v té souvislosti bylo vzpomenuo omezení práce, zajišťování agend s preferencí agend nezbytně

nutných, zavedení práce z domova a další opatření k ochraně zdraví zaměstnanců a příslušníků Vězeňské služby České republiky při výkonu profesí apod.

I.

Ohledně merita žádosti povinný subjekt na úvod konstatuje, že dle čl. 17 odst. 5 Listiny platí, že „*státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.*“. Z čl. 17 odst. 4 Listiny poté vyplývá, že „*svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu zdraví a mravnosti*“. Obdobně je limitace práva na informace stanovena podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, kde se uvádí, že „*každý má právo na svobodu projevu, kdy zmíněné právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky. Užívání těchto práv s sebou ale nese povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením.*“. Také Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod v čl. 10 určuje, že „*každý má právo na svobodu projevu. Jeho výkon může podléhat omezením, které stanoví zákon a jsou nezbytné v zájmu národní bezpečnosti, v zájmu veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví, morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo k zachování autority a nestrannosti soudní moci.*“.

Zákonnou úpravu práva na informace zveřejněním, anebo na základě žádosti, zajišťuje zákon o svobodném přístupu k informacím.

Dle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Podle ustanovení § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se pro účely zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Podle ustanovení § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydává ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

II.

Povinný subjekt žádost čj. VS-50187-1/ČJ-2021-800040-INFZ se jmenovanými požadavky na informace (viz úvod) nejprve posoudil a hodnotil v širším kontextu.

Na tomto místě a při té příležitosti konstatuje, že hlavním, základním smyslem extramurálních aktivit realizovaných mimo věznici je specifická forma motivace odsouzených. Jde o dosažení pozitivního vlivu na odsouzené v oblasti upevňování rodinných vazeb, co zpravidla v důsledku sociální izolace odsouzených ztrácí na funkčnosti a hodnotě, dále se jedná o přípravu a osvojení dovedností spojených s postupným přechodem do občanského života.

Extramurální aktivity přitom mají různou formu. Například návštěvy rodiny mimo věznici, návštěvy kulturních akcí (výstavy, divadla, kina) orientace ve městě, provádění nákupů, návštěvy úřadů, hledání volných pracovních míst.

V roce 2015 bylo v podmínkách Vězeňské služby České republiky možné plně využívat všech institutů extramurálních aktivit v souladu s právními předpisy a vyžadující předchozí zohlednění bezpečnostní, motivační a sociální stránky odsouzeného.

Oproti roku 2014 v rámci Vězeňské služby České republiky jako celku došlo k celkem 26% navýšení u realizovaných aktivit. Současně se o 15 % zvýšil také počet odsouzených zapojených do aktivit (tyto podklady pro statistické údaje čerpal povinný subjekt z ročních hodnotících zpráv za rok 2015 jednotlivých věznic).

Pokud jde o přehled a vyhodnocení jednotlivých extramurálních aktivit, v průběhu roku 2015 se uskutečnilo celkem 12 615 extramurálních aktivit, za účasti 5 348 odsouzených.

Pokud se jedná o uplatnění institutu opuštění věznice v souvislosti s návštěvou nebo programem zacházení, tento byl v roce 2015 užit, byl udělen 2 032 odsouzeným a bylo uskutečněno 3 885 akcí. Navýšení v počtu akcí ve srovnání s rokem 2014 představovalo 27,84 %, u počtu odsouzených o 12,14 %.

Extramurální aktivity je možné rozdělit do dvou oblastí.

První oblastí je opuštění věznice v souvislosti s návštěvou, které lze udělit (povolit, přiznat) podle § 19 odst. 8 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů („zákon o výkonu trestu odnětí svobody“). Cit.: „(8) Odsouzenému může ředitel věznice povolit v souvislosti s návštěvou opuštění věznice, lze-li mít důvodně za to, že tím nebude ohrožen účel výkonu trestu.“.

V souladu s vyhláškou č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů („řád výkonu trestu“) lze (dle stavu v roce 2015) odsouzenému ve věznici s dohledem souladně s tímto řádem umožnit opuštění věznice jednou za dva týdny, nejdéle na dobu 24 hodin, ve věznici s dozorem jednou za měsíc, ve věznici s ostrahou a zařazenému na nestřežené pracoviště jednou za dva měsíce bez určené doby a mladistvému vždy při návštěvě, nejdéle na dobu 24 hodin.

Druhá oblast opuštění věznice nabízela možnost aplikace ustanovení § 45 odst. 2 písm. g) zákona o výkonu trestu odnětí svobody, kdy je přípustné povolit opuštění věznice až na dobu 24 hodin odsouzeným (s výjimkou doživotně odsouzených a odsouzených ve zvýšené ostraze), a to buď v souvislosti s návštěvou, nebo programem zacházení. Institut je používán nejvíce v podobě opuštění věznice s návštěvou.

Povinný subjekt k uvedenému připojuje, že v současnosti jsou ve smyslu ustanovení § 8 zákona o výkonu trestu odnětí svobody „věznice členěny podle způsobu vnějšího střežení, zajištění bezpečnosti a režimu výkonu trestu do dvou typů, a to na věznici a) s ostrahou a b) se zvýšenou ostrahou.“. A podle ustanovení § 12a se „věznice s ostrahou podle stupně zabezpečení člení na oddělení a) s nízkým stupněm zabezpečení, b) se středním stupněm zabezpečení a c) s vysokým stupněm zabezpečení.“.

To značí, že žadatelem předložený dotaz, týkající se „propustek (opuštěnků), které jsou vydávány na základě § 51 odst. 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody a týkající se konkrétně vydávání těchto propustek

v roce 2015 pro vězně v režimu „s dozorem“ ve Vazební věznici v Brně-Bohunicích“ bylo nutno posuzovat s přihlédnutím k tehdy platné a užívané terminologii a zákonem stanovené typologii věznic.

III.

K bodu 1. žádosti ve znění požadavku na „*uvedení celkového počtu vězňů v režimu „s dozorem“ v roce 2015 ve Vazební věznici v Brně-Bohunicích a kolik z těchto vězňů v roce 2015 minimálně jednou požádalo o propustku?*“ poskytuje povinný subjekt v příloze č. 1 jednak údaj o počtu odsouzených ve věznici s dozorem (včetně Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Brno) dle statistik zpracovávaných denně odborem správním Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky, tzv. „Denní statistické hlášení“, a dále v příloze č. 2 přehled zpracovaný Vazební věznici a ústavem pro výkon zabezpečovací detence týkající se extramurálních aktivit.

K tabulce uvedené v příloze č. 2 se patří také doplnit, že osoba ve výkonu trestu odnětí svobody nedisponuje právem o „opuštěák“ (o propustku) požádat. Jde o výsledek správního uvážení a rozhodnutí ředitele věznice, tedy rozhodnutí z moci úřední. Uvedené plyne také z právní úpravy podle ustanovení § 45 odst. 1 řádu výkonu trestu odnětí svobody, podle něhož pokud odsouzený chováním a jednáním nebo příkladným činem projevuje odpovědný přístup k plnění stanovených povinností a spolupracuje při naplňování účelu výkonu trestu, lze mu udělit odměnu.

Ve věci bodu 2. a 3. žádosti povinný subjekt odkazuje na vyjádření výše.

Skutečnost, že o rozhodnutí o opuštění věznice ve smyslu ustanovení § 51 odst. 5 se nevede řízení o žádosti podané odsouzeným, je dále zřejmé z předmětné právní úpravy: „*V souvislosti s návštěvou může ředitel věznice povolit odsouzenému dočasně opustit věznici nejdéle na dobu 24 hodin; o povolení dočasného opuštění věznice se odsouzenému vydá rozhodnutí ředitele věznice o povolení opustit věznici s vyznačením prostoru, kde a po jakou dobu se může zdržovat.*“.

Vhodno připojit, že „propustková knížka“ je ve smyslu § 40 odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody veřejnou listinou a „*osvědčuje rozhodnutí ředitele věznice o vydání povolení vězněné osobě opustit věznici a vyhotovuje se podle předtisku a opatří fotografií odsouzeného z čelního pohledu a úředním razítkem věznice. Propustková knížka se po podpisu ředitele věznice předává odsouzenému, kterého tím opravňuje k pobytu mimo věznici v určené době a na místě podle rozhodnutí ředitele věznice. Po využití všech propustek v propustkové knížce se propustková knížka založí do osobního spisu.*“.

Na závěr této části povinný subjekt vyjadřuje, že na extramurální aktivitu podle ustanovení § 51 odst. 5 řádu výkonu trestu musí být nahlíženo jako na vzájemně propojený celek.

Při rozhodování o povolení dočasně opustit věznici v souvislosti s návštěvou pak přihlíží ředitel věznice ke stupni narušení odsouzeného, povaze trestné činnosti, za níž byl odsouzen, délce uloženého trestu a jeho nevykonaného zbytku, typu věznice a stupni zabezpečení věznice s ostrahou (dle platné právní úpravy), v níž odsouzený trest vykonává, a jeho chování v průběhu výkonu trestu.

IV.

Ohledně bodů 4. a 5. žádosti ve znění

4. *Uvedte prosím podrobné statistiky u 3 „nejvíce úspěšných“ vězňů - tedy u vězňů (v režimu „s dozorem“), kteří získali největší počet hodin v rámci propustky. Uvedte prosím přehledně dle jednotlivých vězňů:*
  - a) *Jaký byl celkový počet žádosti o propustku těchto vězňů a jaká část z nich byla kladně vyřízena?*
  - b) *Kolik hodin v rámci propustky tyto vězni žádali a jaká část z těchto žádaných hodin byla kladně vyřízena?*
5. *Uvedte prosím podrobné statistiky u tří „nejméně úspěšných“ vězňů, tedy u vězňů (v režimu „s dozorem“), kteří získali nejmenší počet hodin v rámci propustky. Uvedte prosím přehledně dle jednotlivých vězňů:*
  - a) *Jaký byl celkový počet žádosti o propustku těchto vězňů a jaká část z nich byla kladně vyřízena?*
  - b) *Kolik hodin v rámci propustky tyto vězni žádali a jaká část z těchto žádaných hodin byla kladně vyřízena?*

povinný subjekt usoudil, po zhodnocení obsahu žádosti ve smyslu ustanovení § 37 správního řádu a ustanovení § 14 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, že se týká osobních údajů vězněných osob. Nadto, není ani vyloučeno, že některé z osob, vězněných v roce 2015, již byly propuštěny z výkonu trestu odnětí svobody a vedou řádný občanský život; zde by se pak jednalo o zvláštní kategorii osobních údajů (citlivé údaje).

Nicméně je nutno uvést (konstatovat), že povinný subjekt požadovanými informacemi v požadované podobě a bez nezbytného prostudování všech propustkových knížek (rozumějme evidence vedené o všech vězněných osobách), do nichž byl v roce 2015 učiněn potřebný záznam, nedisponuje a „*tato skutečnost je bez dalšího objektivním důvodem znemožňujícím vyhovění žádosti o poskytnutí takové informace (podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím)*“. Shodně se vyjádřil také Městský soud v Praze v rozsudku čj. 9 A 65/2013 - 49 ze dne 19. listopadu 2014. Na tomto místě je nezbytné vzpomenout informační výluky pro poskytování informací z evidencí vedených o vězněných osobách založenou ustanovením § 23a odst. 14 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, ve znění pozdějších předpisů; to stanoví cit. „**Vězeňská služba neposkytuje podle zvláštního právního předpisu⁹⁾** (odkaz na zákon o svobodném přístupu k informacím) **údaje vedené pro účely evidence podle odstavce 4, informace, které souvisí s ochranou a obranou objektů, ve kterých je vykonávána zabezpečovací detence, vazba a trest odnětí svobody, o vozidlech užívaných k přepravě vězněných osob a o způsobu a rozsahu ochrany a střežení osob.**“. K tomu se připojuje, že předmětné ustanovení § 23a odst. 4 stanoví „**Vězeňská služba je správcem evidence osob ve výkonu zabezpečovací detence, vazby a výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky, která obsahuje (a) údaje převzaté z rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení oznámených Vězeňské službě, (b) údaje umožňující určení totožnosti každé osoby ve výkonu zabezpečovací detence a uvězněné osoby a (c) údaje o průběhu výkonu zabezpečovací detence, vazby nebo trestu odnětí svobody včetně údajů o přesném místě a době, kdy taková osoba vykonávala zabezpečovací detenci, vazbu nebo trest odnětí svobody, přehledu o udělených odměnách a uložených kázeňských trestech a údajů o výsledcích zdravotních prohlídek.**“.

Jinak řečeno, pokud povinný subjekt požadovanou informaci nemá k dispozici, nemůže jí logicky ani žadateli poskytnout.

Povinný subjekt považuje za vhodné při té příležitosti zmínit také závěry, k nimž Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudku ze dne 20. října 2011 čj. 6 As 33/2011 - 83. Z dikce ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, Nejvyšší správní soud dovodil, že *„žadatel o informaci již v okamžiku, kdy informaci žádá, musí žádat takovou informaci, která splňuje definiční znaky informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou tedy již existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu. Pokud by Nejvyšší správní soud připustil výklad, že povinný subjekt je zavázán na žádost reagovat podáním informací, které vzniknou až po doručení žádosti, pak by nastala situace, kdy by žadatel o informaci požadoval ve své žádosti poskytnutí budoucích informací, které v době, kdy povinnému subjektu doručil žádost, neexistovaly. Takovýto výklad by byl v rozporu s § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.“*

Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím *„povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací“*. Právo na informace tedy není „bez hranic“, jelikož zákonodárce je oprávněn jejich poskytování omezit, pakliže dostojí testu ústavnosti, to je kritériím účelnosti, potřeby a přiměřenosti.

Zmíněná právní úprava sleduje z ústavního hlediska legitimní cíl, a to vyvážit právo jednotlivců na poskytování informací veřejným zájmem na ochraně povinných subjektů před nepřiměřenou zátěží, co by pro ně znamenalo zaujímat stanoviska či vytvářet zcela nové informací, k jejichž tvorbě či evidenci nejsou jinak povinny. A jak ostatně judikoval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 17. června 2010, č. j. 1 As 28/2010 - 86, nebo rozsudku ze dne 19. října 2011, č. j. 1 As 107/2011 - 70, *„ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je potřeba vykládat dle jeho (z ústavního hlediska legitimního) účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace, jíž povinný subjekt nedisponuje a není povinen jí disponovat apod.“*

V souvislosti s řízením ve věci žádosti o informace povinný subjekt v daném případě (bod 4. a bod 5.) proto dospěl k přesvědčení, že je důvodné ji odmítnout podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím za užití ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Náleží se dále žadateli i sdělit, že i při existenci žádaných informací (osobních údajů) by byla dle všeho zákonem založena překážka pro její poskytnutí. Tato by vyplývala z právní úpravy podle ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Ustanovení zní: *„Informace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.“* Povinný subjekt by tak při existenci žádaných dat musel problematiku posoudit z hlediska skutkového a právního stavu, ústavního práva na svobodný přístup k informacím ve smyslu čl. 17 Listiny, musel by provést správní uvážení a přivolit taktéž k závěrům respektované judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. Současně by se nezbytně zabýval otázkou výluky informační povinnosti založené již zmíněným ustanovením § 23a odst. 14 ve spojení s § 23a odst. 4 zákona č. 555/1992 Sb.

Lze dále vzpomenout, že v České republice je ochrana osobních údajů při jejich zpracování řešena počínaje dnem 24. dubna 2019 zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů („zákon o zpracování osobních údajů“). Podstatné z hlediska ochrany osobních údajů je však především Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení Směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů). Obecné nařízení o ochraně osobních údajů představuje novou etapu v pojetí ochrany osobních údajů.

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů ve svém čl. 4 obsahuje výčet definic, se kterými je pro účely výkladu (a odůvodnění výroku) vhodné se seznámit, jelikož ovlivňují samotnou aplikaci tohoto nařízení (pojem osobní údaj, zpracování, evidence, správce aj), ale také aplikaci některých povinností (např. definice porušení zabezpečení osobních údajů). Pro účely obecného nařízení o ochraně osobních údajů se rozumí „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě; identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, např. jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. A „zpracováním“ se rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí nebo bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení;

Definici osobního údaje nutno mít za stěžejní, vzhledem k tomu, že zpracování osobních údajů se ze své podstaty týká pouze údajů osobních. Nelze přitom považovat za osobní údaje jen obecně známé identifikační údaje typu jméno, příjmení, adresa a datum narození, rodné číslo, údaje, podle kterých lze osobu nejčastěji identifikovat. Za osobní údaje se považují jak údaje identifikační, které ve své podstatě zajišťují, že jde o osobní údaje, protože vytváří vazbu mezi údaji a fyzickou osobou, tak se za osobní údaje považují další údaje, co jsou o identifikované či identifikovatelné osobě shromažďovány a zpracovávány.

Patří se proto zvýraznit, že jakékoli informace, které vedou k vyčlenění (odlišení) fyzických osob navzájem, jsou osobními údaji. A každé zpracování je pak prováděno za určitým účelem, který správce osobních údajů sleduje. Proto osobní údaje zpracovává.

Na účel zpracování jsou vázány zásady zpracování a další povinnosti v obecném nařízení o ochraně osobních údajů. Účel zpracování musí být legitimní a nesmí být protiprávní. Účel zpracování úzce souvisí se zásadami zpracování a rovněž s právními důvody, které v sobě mají zahrnutý účel zpracování (až na souhlas subjektu údajů, nicméně i souhlas musí být dán pro určitý účel zpracování).

Legitimní účely vyjmenované obecným nařízením o ochraně osobních údajů v čl. 6 odst. 1 písm. b) až f) a souhlas subjektu údajů [písm. a)], jsou právní důvody čili právní základy zpracování.

Jestliže by od samého počátku neexistoval řádný právní důvod (právní titul) zpracování, jednalo by se o protiprávní zpracování. Zásada zákonnosti značí přítomnost právního důvodu zpracování; je základním předpokladem pro zpracování osobních údajů správcem.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání k nadřízenému správnímu orgánu, kterým je Ministerstvo spravedlnosti České republiky. Odvolání se podává prostřednictvím povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Jaroslav Bauer v. r.
ředitel odboru správního

- otisk úředního razítka -

Za správnost: JUDr. Miroslav Bělecký